

Selle peäle tulli teine, kello 8 ajal ja töi ommad saapad. Kui neid jalga katkus, siis ütles teist ka kitsa ollewad, vallus kojo wia, pakko peäl nattikenne ülles lüa ja pärast lounat tagasi tua. Ka se läks omma saapaga.

Häddaga ollid saapa meistrid ärra läinud, läks trahteri perremehhe jure, makhis omma sõma-rahha, istus posti-wankrile ja sõitis ärra, sest temmal ollid nüüd saapad käes; kui kül mitte ühhe meistri tehtud, agga passisid kofko.

Pärast lounat tussid saapameistrid ja said mõlemad trahteri koja treppi peäl kofko, teisel teine saabas näppo otsas; agga, kui järrele küssisid, olli kelm nende kahhe saapaga omma teed läinud!

Petjaid on kül iggal maal,
Wannas, kui ka uel a'al:
Nenda siin ka, kuida seäl,
Iggal pool ma-ilma peäl:
Hädda! hädda! hüütke siis,
Wargus on üks rummas wiis!
Süddamest, tell' löpnud arm,
Sedda waewab winats hirm!

Kaup on wannem, kui meie.

Üks Polama juut läks mõda linna ullitsad, härja-nahk selgas. Naljakas kaupmees tuli temma vasto ja küsis: „Kule juut! Kas tahhad omma nahka ärra müa?“ — „Di jah!“ kostis juut. — „Mis sa küssid selle eest?“ küsis kaupmees. „12 rubla.“ kostis juut. — „Se on paljo rahha!“ ütles kaupmees, „agga ma tahhan sulle sedda anda; tulle minnuga liggi!“ — Juut arvas, et naad kaupmehhe maease piddid minnema ja läks järrele; agga kaupmees läks senna, kus surnud lomade nahhad sawad mahha nülitud. „Oh wai!“ hüdis juut, „kus tahhate mind wia?“ ja tahtis ärra jooksta; agga kaupmees piddas tedda finni ja ütles: „Eks kaup wannem ei ole, kui meie!“ ja lubbas juuti peksta, kui ta ei tulle ja kaubast taganeb. Kui naad alles nenda riidlesid, tulli üks sõdapeälk ja küsis, mis riid se piddi ollema? Kostis kaupmees: „Minna ollen judi nahka 12 rubla eest ärra ostnud ja tahhan laesta mahha nülgida; agga juut tagganeb ja tahhab kaupa walleks tehha ja mitte minnuga tulla: eks kaup wannem ei ole, kui meie!“ Juut wär-